

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 24/2019
18.09.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Милана Лазаревића и др., због кривичног дела злочиначко удруживање из члана 346. став 3. у вези ставова 2. и 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Лазаревића – адвоката Николе Јовановића, поднетим против правноснажних решења Посебног одељења за организовани криминал Вишег суда у Београду К По1 бр.218/10 (која су у захтеву погрешно означена као решења под бројем К По1 бр.218/19) од 12.12.2018. године и Апелационог суда у Београду, Посебног одељења Кж2 По1 бр.1/19 од 09.01.2019. године и Кж2 По1 бр.2/19 од 09.01.2019. године, у седници већа одржаној дана 18. септембра 2019. године, једногласно донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Лазаревића – адвоката Николе Јовановића, поднет против правноснажних решења Посебног одељења за организовани криминал Вишег суда у Београду К По1 бр.218/10 од 12.12.2018. године и Апелационог суда у Београду, Посебног одељења Кж2 По1 бр.1/19 од 09.01.2019. године у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ**.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Лазаревића, адвоката Николе Јовановића, поднет против правноснажних решења Посебног одељења Вишег суда у Београду К По1 бр.218/10 од 12.12.2018. године и Апелационог суда у Београду, Посебног одељења Кж2 По1 бр.2/19 од 09.01.2019. године.

Образложење

Решењем Посебног одељења за организовани криминал Вишег суда у Београду К По1 бр.218/10 од 12.12.2018. године, бранилац по службеној дужности окривљеног Милана Лазаревића – адвокат Никола Јовановић, кажњен је новчаном казном у износу од 150.000,00 динара и обавезан је да наведени износ уплати на буџетски рачун суда у року од 15 дана од дана правноснажности решења, под претњом принудног извршења.

Решењем Апелационог суда у Београду, Посебног одељења Кж2 По1 бр.1/19 од 09.01.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Милана Лазаревића – адвоката Николе Јовановића, изјављена против решења Посебног одељења за организовани криминал Вишег суда у Београду К По1 бр.218/10 од 12.12.2018. године. Ставом II истог решења, одбачена је као недозвољена жалба адвоката Драгољуба Ђорђевића, изјављена против истог решења.

Решењем Посебног одељења за организовани криминал Вишег суда у Београду К По1 бр.218/10 од 12.12.2018. године, окривљени Милан Лазаревић кажњен је новчаном казном у износу од 100.000,00 динара, коју је дужан да уплати на буџетски рачун суда у року од 15 дана од дана правноснажности решења, под претњом принудног извршења. Истовремено, окривљени Милан Лазаревић је упозорен да, уколико настави са нарушавањем реда, може бити удаљен из суднице.

Решењем Апелационог суда у Београду, Посебног одељења Кж2 По1 бр.2/19 од 09.01.2019. године, одбијене су као неосноване жалбе окривљеног Милана Лазаревића и његовог браниоца – адвоката Николе Јовановића, изјављене против решења Посебног одељења за организовани криминал Вишег суда у Београду К По1 бр.218/10 од 12.12.2018. године.

Против наведених правноснажних решења захтеве за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Милана Лазаревића, адвокат Никола Јовановић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП и из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, те због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијана решења, или да укине само другостепена решења и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање, пред потпуно измењеним већем.

Врховни касациони суд доставио је по примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, након чега је одржао седницу већа, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног Милана Лазаревића, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП).

На седници већа, Врховни касациони суд је донео одлуку да се поступци по захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Лазаревића споје, у смислу одредбе члана 30. ЗКП, и да ће предмет носити ознаку Кзз ОК бр.24/2019, налазећи да су испуњени сви законом прописани услови за спајање поступака у конкретном случају, а имајући у виду да су захтеви за заштиту законитости поднети против решења о кажњавању окривљеног и његовог браниоца у истом предмету, односно да се односе на истог окривљеног и иста кривична дела, па је након разматрања списка предмета и правноснажних решења против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, а након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Лазаревића решење Апелационог суда у Београду, Посебног одељења Кж2 По1 бр.1/19 од 09.01.2019. године побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП.

С тим у вези, у захтеву се истиче да наведеним решењем суд није у потпуности решио предмет поступка, већ је донео „незакониту одлуку о одбацивању жалбе изјављене преко адвоката, обзиром да Законик о кривичном поступку експлицитно каже да предмет мора бити у целини решен“, те према ставу браниоца у конкретном случају није на законит и правилан начин расправљено о обе жалбе, већ само о једној жалби.

Побијаним решењем Апелационог суда у Београду, Посебног одељења Кж2 По1 бр.1/19 од 09.01.2019. године, ставом I, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Милана Лазаревића – адвоката Николе Јовановића, изјављена против решења Посебног одељења за организовани криминал Вишег суда у Београду, К По1 бр.218/10 од 12.12.2018. године, којим је бранилац окривљеног Милана Лазаревића – адвокат Никола Јовановић кажњен новчаном казном у износу од 150.000,00 динара. Ставом II истог решења, одбачена је као недозвољена жалба адвоката Драгољуба Ђорђевића, изјављена против истог решења, обзиром да је овај адвокат жалбу изјавио у својству пуномоћника адвоката Николе Јовановића.

Битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП постоји уколико пресудом није потпуно решен предмет оптужбе, дакле уколико суд није донео никакву одлуку о некој тачки оптужбе.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је поступак против окривљеног Милана Лазаревића у току и да пресуда још увек није донета, то побијаним другостепеним решењем није ни могла бити учињена наведена битна повреда одредаба кривичног поступка, како се то неосновано истиче у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног. Стога је захтев у овом делу одбијен као неоснован, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

Исти захтев у осталом делу, те захтев поднет против решења Посебног одељења Вишег суда у Београду К По1 бр.218/10 од 12.12.2018. године којим је окривљени Милан Лазаревић кажњен новчаном казном у износу од 100.000,00 динара, те решења Апелационог суда у Београду, Посебног одељења Кж2 По1 бр.2/19 од 09.01.2019. године, којим је одбијена жалба браниоца окривљеног-адвоката Николе Јовановића изјављена против тог решења, одбачени су из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП, окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1) члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. ст. 3. и 4. ЗКП.

Обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, у уводу захтева за заштиту законитости, бранилац окривљеног Милана Лазаревића истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, међутим, у образложењу захтева, бранилац ниједном речју не наводи у чему се ове повреде закона састоје. Како одредба члана 484. ЗКП, која прописује обавезан садржај захтева, обавезује подносиоца захтева да поред формалног означавања законских одредби као разлога за подношење овог ванредног правног лека, у захтеву и образложи истакнуте повреде закона, које бранилац окривљеног није образложио у конкретном случају, те да је Врховни касациони суд приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости везан разлозима, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП и да нема законско овлашћење да по службеној дужности оцењује у чему се састоје повреде закона на које се у захтеву указује, то је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Лазаревића у овом делу одбачен јер нема законом прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Лазаревића – адвоката Николе Јовановића, којим се побијају правноснажна решења Посебног одељења за организовани криминал Вишег суда у Београду К По1 бр.218/10 од 12.12.2018. године којим је окривљени Милан Лазаревић кажњен новчаном казном у износу од 100.000,00 динара и Апелационог суда у Београду, Посебног одељења Кж2

По1 бр.2/19 од 09.01.2019. године, којим су жалбе окривљеног и његовог браниоца одбијене као неосноване, одбачен је као недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи да је другостепено решење „нелогично и противно свим правним постулатима“, јер је другостепени суд одбио као неосноване жалбу окривљеног и његовог браниоца налазећи да је првостепени суд правилно закључио да је окривљени нарушавао ред у судници и поред тога што се изјаве окривљеног „никако не могу тумачити као нарушавање реда на главном претресу“.

Како се изложеним наводима захтева у суштини оспорава правилност закључка како првостепеног тако и другостепеног суда – да је на главном претресу одржаном дана 12.12.2018. године окривљени Милан Лазаревић нарушавао ред у судници, због чега је и кажњен новчаном казном у износу од 100.000,00 динара, а што у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представља повреду закона због које је окривљеном путем браниоца дозвољено подношење овог ванредног правног лека, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног одбацио као недозвољен, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП у одбијајућем делу, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) у делу у којем су захтеви одбачени као недозвољени, односно јер захтев у једном делу нема законом прописан садржај, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.